

NA CESTU

Drahý mladý brat, sestra, milí birmovanci,

hoci postaviť sa na vlastné nohy nie je nikdy ľahké, máme všetci nádej, že práve Vám sa to s Božou pomocou podarí.

Mladosť je krásne, ale aj náročné obdobie života. Postupne zisťujete, že niektoré boje budete musieť zvládnuť „sami“. Budú to boje nielen okolo vás, ale aj „vo vás“. Možno už viete, že niekedy je nepriateľ (zlosyn) príliš silný, aby ste nad ním zvíťazili sami. Niekedy sú aj výzvy – hoci tie najkrajšie a najušľachtilejšie, príliš dôležité a zároveň krehké, aby ste ich naplnili sami. Boh o tomto všetkom vie a preto chce byť jeho láska – Duch Svätý rozliata vo vašich srdciach.

Boh nechce byť v našich životoch iba „do počtu“, ako nezainteresovaný divák, ako tajný priateľ (ktorého odmietame bez určitého dôvodu). Chce prežiť s nami rovnako aktívny vzťah, ako ho prežíva v sebe – živote Najsvätejšej Trojice, chce byť rovnako aktívny, ako bol pri stvorení Vesmíru, pri obetovaní na Kríži. Nechce rozhodovať za nás, lebo rešpektuje našu slobodu. No ponúka nám svoju radu a pomoc. Pre túto jeho lásku máme nádej, že títo dvadsiati šiesti mladí birmovanci náročné výzvy života zvládnu.

Dnes sa zdá, že sa nachádzate na konci (iba) jednej a začiatku druhej cesty. Takto ste to vyjadrili, keď ste sa pred rokom prihlásili na birmovku. Malo vás byť podľa krstnej matriky okolo päťdesiat. Nevie, čo odradilo ostatných... No dnes už viem, že vám - ktorí tu dnes stojíte – počas prípravy nechýbala ani odvaha, ani trepezlivosť a dúfam - ani viera. Popri iných náročných povinnostiach ste si našli čas prísť na „vašu“ omšu, katechézu a „stretko“ a tak ste vašou príkladnou účasťou boli povzbudením pre mňa (vášho kňaza), animátorov a dúfam, že aj pre ostatných veriacich.

Váš zodpovedný prístup sa zároveň stal aj záväzkom pokračovať po „novej“ ceste viery. Mohli by sme povedať, že dnes zomiera viera vášho detstva, vašich rodičov, starkých ... Nebuďte však smutní. Dary Ducha, ktoré dnes prijmete, budú dostatočnou zárukou, aby sa mohla vo vašej duši narodiť osobná, presvedčivá, dospelá viera. Iba takáto viera dokáže dosiahnuť (naplniť) tie najvznešenejšie a najvyššie ciele (ideály). Nebojte sa položiť si latku života čo najvyššie. Neuspokojte sa s priemernosťou, lebo v podstate dospelaj, zrelej viery je niečo veľkolepé a nadprirodzene príťažlivé. Neuspokojte sa s predstieraním, falošnosťou, hriechom, pretože viera je vo svojej podstate svätá a nepoškvrnená Pánovou milosťou. Takáto viera nie je postavená na sile, ale na vzťahu. Nestojí na manipulácii, ale na dôvere. Je dokonalým vzťahom dôvery „zhora“, odkiaľ nám vždy príde pomoc.

Nech Duch Svätý, ktorý v týchto chvíľach na vás zostupuje, prikryje hriech a odkryje všetky vaše výnimočné schopnosti. Nech jeho sedem darov Plnosti rozmnoží na počet sedemdesiat sedem vašich darov lásky. A keď niekedy prenikne vaše srdcia pocit samoty, strachu, nemožnosti, závanu priepasti, nebojte sa obzrieť „späť“ - do končiacej sa školy Ducha, kde ste boli spolu ako jeho deti, ako jedna Cirkev, ako jedno Kristovo telo. Ste a navždy zostanete jeho Telom. V dobrom i zlom, v mladosti i starobe, v zdraví aj v chorobe. A toto je najkrajšie, najlepšie a najdôležitejšie posolstvo týchto výnimočných chvíľ, ktoré práve prežívate.

Buďte požehnaní.